

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8821200394
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8821200394.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Marianny Hirkovej, v právnej veci navrhovateľa: 1/ T.. Z. E., nar. XX.XX.XXXX a 2/ M. A. E., nar. X.X.XXXX, obaja bytom C. - S., K. XX, právne zastúpení: JUDr. Iveta Rajtáková, advokátka, Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: M.. Q. C., nar. X.X.XXXX, bytom Z. G. E., U. XX/XX, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľov proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 10C/6/2021-17 zo dňa 8.3.2021 takto

rozhodol:

Zrušuje uznesenie a vracia vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie prvoinštančnému súdu.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, doručený súdu dňa 9.2.2021, zamietol. Rozhodol, že žalovaný nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobcovia navrhli vydať neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému bude uložená povinnosť zdržať sa akéhokoľvek používania zvukovej nahrávky, telefonického rozhovoru medzi navrhovateľmi a ich dcérou M. Q. O. (v čase rozhovoru E.), ktorý sa uskutočnil zo dňa 20.6.2019 na deň 21.6.2019.

Prvoinštančný súd vychádzal z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom navrhovatelia odôvodňovali návrh tým, že sú rodičmi M. Q. O., rod. E., nar. X.X.XXXX, s ktorou Q. C. udržiaval vzťah v roku 2017 až 2019. Po tom, čo vzťah odporcu a ich dcéry sa skončil, zo strany odporcu dochádzalo k opakovaným slovným útokom na dcéru navrhovateľov. V priebehu roku 2019 podľa navrhovateľov odporca sa opakovane pokúšal pobudiť navrhovateľov voči ich dcére a vyvolať medzi nimi nevraživosť. Toto konanie vyvíjal odporca v kontexte toho, že voči dcére navrhovateľov je vedené trestné stíhanie v trestnej veci zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona. Navrhovatelia sa snažia byť oporou svojej dcére a snažia sa na ňu pôsobiť v tom zmysle, aby sa zdržala akéhokoľvek konania, ktoré jej v kontexte s trestným stíhaním môže byť pričítané na jej ťarchu. Snažia sa podporovať ju v zodpovednom správaní.

Dňa 20.6.2019 sa navrhovatelia s odporcom a jeho otcom stretli v kancelárii navrhovateľa v 1/ rade, stretnutie trvalo do neskorých večerných hodín a vyústilo do situácie, keď navrhovatelia pred polnocou telefonicky kontaktovali svoju dcéru, aby ju konfrontovali so skutočnosťami, ktoré o nej tvrdil odporca. Dúfali, že takto vedený rozhovor vyvolá u odporcu a jeho otca uspokojenie, že dosiahli svoj cieľ a budú môcť ich stretnutie ukončiť.

Odporca bol následne v trestnom konaní vypočutý a dňa 10.10.2019 pri svojej výpovedi tvrdil, že navrhovateľka v 2/ rade z predmetného rozhovoru so svojou dcérou vyhotovila zvukovú nahrávku, ktorú mu mala poskytnúť. Túto nahrávku rozhovoru medzi navrhovateľmi a ich dcérou predložil odporca pri predmetnej výpovedi ako dôkaz.

Navrhovatelia však tvrdili, že žiadnu nahrávku telefonického rozhovoru nevyhotovili, nedali odporcovi súhlas na zaznamenanie tohto rozhovoru a ani súhlas na používanie takéhoto záznamu, ktorý nemal byť nikdy vyhotovený. Je teda nesporné, že odporca záznam, ktorý vyhotovil nezákonne nemôže používať

a ani predkladať či sprístupňovať iným osobám alebo orgánom. Ak odporca disponuje nahrávkou z telefonického rozhovoru navrhovateľov s ich dcérou, túto vyhotovil bez súhlasu navrhovateľov a bez ich súhlasu ju aj používa.

Keďže je nesporné, že odporca tento zvukový záznam používa a predkladá ho orgánom činným v trestnom konaní, nastala potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán konania tak, aby súd uložil odporcovi nepoužívať zvukový záznam rozhovoru a nesprístupňovať jeho obsah iným osobám alebo orgánom verejnej moci. Neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, ktorá spočíva v tom, aby sa upustilo zo strany odporcu od zasahovania do osobnostných práv navrhovateľov. Ako dôkaz pripojili šiestu stranu zápisnice o výsluchu odporcu dňa 10.10.2019 v trestnom konaní.

Prvoinštančný súd vec posúdil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2, § 330 ods. 1 a § 354, v spojení s § 255 ods. 1 CSP a podľa § 3 CSP.

Vychádzal aj z ust. § 11, § 12, § 13 Občianskeho zákonníka a § 2 ods. 10, 11, 12 a § 3 ods. 1 prvá veta Trestného poriadku. Prvoinštančný súd dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné zamietnuť.

Prvoinštančný súd v odôvodnení uviedol, že pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení je potrebné, aby nárok bol osvedčený a aby bola úprava pomerov dočasná. Ak je však predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, nevylučuje to vydanie neodkladného opatrenia.

Vyhodnotil, že navrhovatelia nemajú aktívnu legitimáciu na podanie takéhoto návrhu, aj keď je pravdou, že nahrávka predstavuje záznam rozhovoru medzi navrhovateľkou v 2/ rade a jej dcérou. Účelom a cieľom neodkladného opatrenia je však chrániť osobnosť a osobnostné práva nie navrhovateľov, ale ich dcéry, ktorá je plnoletá a spôsobilá na právne úkony. Navrhovatelia nepredložili žiaden dôkaz, na základe ktorého by boli oprávnení ochraňovať práva svojej dcéry. Keďže navrhovatelia nemajú aktívnu legitimáciu na podanie takéhoto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v prospech svojej dcéry, ich aktívna legitimácia nie je ani len osvedčená, prvoinštančný súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

Ďalším dôvodom, pre ktorý prvoinštančný súd zamietol návrh je, že dôvodom a účelom, ktorý tento návrh na nariadenie neodkladného opatrenia sleduje, je zamedziť odporcovi predložiť zvukový záznam telefonického rozhovoru orgánom činným v trestnom konaní v trestnom konaní vedenom vo vzťahu k M. Q. O., rod. E. ako obvinenej. Túto skutočnosť navrhovatelia osvedčili pripojenou stranou zo zápisnice o výsluchu svedka Q. C., kde M. Q. E., dcéra navrhovateľov, je označená ako obvinená. Takéto nariadenie by bolo však v priamom rozpore s § 3 ods. 1 Trestného poriadku, kde sa nariaďuje každej fyzickej osobe povinnosť poskytnúť súčinnosť orgánom činným v trestnom konaní a vzťahuje sa táto povinnosť aj na predloženie vecných dôkazov. Je vecou orgánov činných v trestnom konaní posúdiť, či takýto dôkaz bol získaný zákonným spôsobom a či ho môžu v trestnom konaní použiť. Navyiac, rozhodnutie v občianskom súdnom konaní by pre orgány činné v trestnom konaní záväzné nebolo. Súd by nariadením neodkladného opatrenia zasiahol do činnosti orgánov činných v trestnom konaní.

Preto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

Keďže v konaní bol plne úspešný odporca, mal by nárok na náhradu trov konania. V konaní mu žiadne trovy nevznikli, rozhodnutie sa mu nedoručuje, súd mu trovy konania nepriznal.

3. Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie navrhovatelia. Žiadali, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrhu v celom rozsahu vyhovie. Odvolanie odôvodnili ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Poukázali na to, že z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je zrejmé, že ide o telefonický rozhovor, na ktorom sa zúčastňovali navrhovatelia. Tento rozhovor viedli navrhovatelia so svojou dcérou, išlo o súkromný telefonický rozhovor, navrhovatelia si z tohto rozhovoru nevyhotovili žiaden záznam a ani nedali nikomu, teda ani odporcovi, súhlas na to, aby si z tohto telefonického rozhovoru záznam vyhotovil. Odporca si bez ich vedomia a súhlasu vyhotovil z telefonického rozhovoru zvukový záznam, ktorý bez ich privolenia používa. Navrhovatelia majú aktívnu legitimáciu na podanie tohto návrhu, pretože je používaný obsah rozhovoru, ktorí nedovolili nahrávať, resp. nedali na jeho nahrávanie súhlas a ktorý je ďalej používaný odporcom.

Prvoinštančný súd vec vyhodnotil nesprávne, keď svoje úvahy zameral len na okolnosť, že rozhovor je prejavom osobnej povahy dcéry navrhovateľov M. Q. O., aj keď tento rozhovor sa týka priamo aj navrhovateľov v 1/ a 2/ rade. Tým, že odporca takýto materiál používa bez súhlasu navrhovateľov a ďalej ho šíri, navrhovatelia osvedčili aj nebezpečenstvo ujmy bezprostredne hroziacej ich osobnostnému právu, ktoré vyplýva zo skutočnosti, že odporca disponuje zvukovým záznamom ich telefonického rozhovoru s ich dcérou, ktorý zhotovil postupom porušujúcim osobnostné práva a podľa svojho uváženia

ho aj používa. Takéto konanie je pokračovaním porušovania ich osobnostných práv, ktoré vyžaduje zásah súdu.

Právne závery o využití predloženého zvukového záznamu orgánom činným v trestnom konaní nemá oporu v ustanoveniach platných právnych predpisov, keď navrhovatelia sa domáhajú ochrany svojho súkromia. V prejednávanej veci niet pochybnosti, že by záležitosť nemala súkromnoprávny charakter. Navrhovatelia majú právo domáhať sa, aby odporca prestal porušovať ich osobnostné práva, a teda prestal používať zvukovú nahrávku, na používanie ktorej a ani na zhotovenie ktorej mu nedali súhlas. Navrhovateľom neprislúcha hodnotiť postup orgánov činných v trestnom konaní, nedomáhajú sa, aby bola akákoľvek povinnosť uložená týmto orgánom. Postup orgánov činných v trestnom konaní nebol ani predmetom návrhu navrhovateľov a navrhovatelia sú presvedčení, že nemôže byť ani predmetom posudzovania zo strany súdu.

Navrhovatelia na záver udávajú, že v prípade, pokiaľ bude návrhu vyhovieť, je povinnosťou súdu, aby odporcu poučil, že môže podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Preto žiadali, aby súd rozhodol o ich odvolaní v zmysle odvolacieho návrhu.

4. Odvolací súd podľa § 329 ods. 1 CSP vyzval odporcu, aby sa k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a k odvolaniu písomne vyjadril.

Vo vyjadrení zo dňa 5.5.2021 odporca uviedol, že dňa 20.6.2019 navštívil navrhovateľov, avšak z dôvodu nie tak, ako uviedli v návrhu, ale potreboval, aby mu vydali jeho osobné veci a materiály k diplomovej práci z bytu na P. ulici v C., kde mu tieto veci zadržovala ich dcéra Q.. S iniciatívou urobiť nahrávku prišla navrhovateľka v 2/ rade, keď sa dozvedela, že jej dcéra oznámila týranie vnučky L. navrhovateľkou v 1/ rade. Taktiež sa dozvedela navrhovateľka v 2/ rade, že ich dcéra Q. tvrdí, že manželia E. nie sú jej rodičia a že ju pravidelne týrali. O tejto skutočnosti sú aj dôkazy. Nasledujúci deň navrhovatelia odporcovi jeho osobné veci vydali. Žaloba bola podaná tendenčne tak, aby sťažila vyšetrenie dcéry navrhovateľov za skutok týrania vlastných detí, predovšetkým, aby orgány činné v trestnom konaní nemohli použiť spomínanú nahrávku ako dôkaz. Túto osobne predložil pri výsluchu na odbore kriminálnej polície v C., kde bol vypovedať dňa 10.10.2019 a považoval to za občiansku povinnosť.

5. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je správne.

6. Navrhovatelia v odvolaní namietali, že rozhodnutie prvoinštančného súdu trpí vadami, ktoré predstavujú odvolacie dôvody vyplývajúce z ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP.

Navrhovatelia namietali, že prvoinštančný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uvedená námietka predstavuje skutkové vady rozhodnutia súdu, ktorá vada spočíva v nesprávnom hodnotení vykonaných dôkazov, keď súd hodnotí dôkazy každý jednotlivito a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie vykonaných dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozhodnutia. Voľné hodnotenie dôkazy súdom neznamená ľubovôľu hodnotenia dôkazov. Sú všetky dôkazy hodnotí z hľadiska ich dôležitosti, teda relevancie vo vzťahu k predmetu zisťovania, zákonnosti, teda z pohľadu jeho získania a vykonania a ďalej pravdivosti, resp. hodnovernosti zdroja. Následne súd je povinný vyhodnotiť všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

V rámci konania o vydanie neodkladného opatrenia je potrebné mieru preukázania dôležitých skutočností pre rozhodnutie súdu vyhodnocovať tak, ako to uviedol prvoinštančný súd v bode 18 svojho rozhodnutia, len do štádia osvedčenosti určitého nároku či práva, pričom osvedčené skutočnosti musia spĺňať atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza.

Navrhovatelia ďalej namietali odvolací dôvod vyplývajúci z ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, keď tvrdili, že vec prvoinštančný súd nesprávne právne posúdil. Nesprávne právne posúdenie veci predstavuje právnu vadu rozhodnutia, ktorá spočíva v tom, keď na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu, alebo aplikoval nesprávnu právnu normu, alebo obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, prípadne správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

7. Na to, aby bolo možné aplikovať správnu právnu normu, vrátane jej interpretácie, je podmienkou, aby bol náležitým spôsobom zistený a ustálený skutkový stav. Pokiaľ skutkový stav nie je dostatočne zistený v rozsahu osvedčenia uplatneného nároku, nemôže prvoinštančný súd vec správne právne posúdiť.

Osobitnej povahe inštitútu neodkladného opatrenia zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd spravidla rozhodne bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Inak sa postupuje len vo veľmi výnimočných a odôvodnených prípadoch. Riadne dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli v súvislosti s podaným návrhom osvedčené.

8. V prejednávanej veci je predmetom konania neodkladné opatrenie pred začatím konania. Navrhovatelia sa domáhajú súdnej ochrany prostredníctvom neodkladného opatrenia bez toho, aby v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia prebiehalo na súde súvisiace konanie vo veci samej. Navrhovatelia sa nemusia vždy domáhať ochrany svojich nárokov aj žalobou vo veci samej, súdna ochrana im môže byť efektívne poskytnutá už samotnými účinkami uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia. Ak súd dospeje k záveru, že neodkladným opatrením môže dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami konania, neuloží navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Obmedzí sa iba na poučenie strán, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a aké právne následky sú s tým spojené. Pokiaľ nie sú splnené uvedené podmienky, súd vo výroku uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia uloží navrhovateľovi povinnosť počas určitej lehoty podať žalobu vo veci samej.

9. Pred rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd je povinný v prvom rade dôsledne oboznámiť sa s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom navrhovatelia opísali rozhodujúce skutočnosti, ktoré podľa ich názoru svedčia o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia účelu, a to zamedzenia používania zvukovej nahrávky telefonického rozhovoru medzi navrhovateľmi a ich dcérou, ktorý sa uskutočnil zo dňa 20.6.2019 na 21.6.2019.

Rozhodujúce skutočnosti navrhovatelia osvedčovali kópiou zápisnice, ktorá bola vyhodnotená orgánom činným v trestnom konaní, z ktorej vyplýva, že odporca poskytol týmto orgánom nahrávku telefonického rozhovoru medzi žalobcami a ich dcérou.

Na základe uvedených okolností bolo povinnosťou súdu skutkovo ustáliť dôvody nariadenia neodkladného opatrenia a vyhodnotiť, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami.

Ako to vyplýva z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj z listín, ktoré predložili navrhovatelia, javí sa, že v danom prípade tu existuje právny vzťah medzi sporovými stranami, ktorý odôvodňuje konať o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a ktorý osvedčuje, že navrhovatelia sú aktívne vecne legitimovaní na podanie takéhoto návrhu, a teda, že majú voči odporcovi také hmotnoprávne postavenie, z ktorého im vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Sú priamo účastníkmi nahratého telefonického rozhovoru, ktorý odporca používa a ktorým odporca disponuje. Záver prvoinštančného súdu o nedostatku aktívnej (vecnej) legitimácie nie je správny, pretože prvoinštančný súd dostatočným spôsobom skutkovo nevyhodnotil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v súvislosti s predmetom ochrany, ktorú navrhovatelia žiadajú. Preto odvolací súd považoval túto námietku odvolateľov za dôvodnú.

Prvoinštančný súd je povinný ďalej posúdiť, či navrhovateľmi tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov tak, ako to navrhli v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a teda či je nevyhnutné, aby odporcovi bola uložená povinnosť zdržať sa akéhokoľvek používania zvukovej nahrávky telefonického rozhovoru medzi navrhovateľmi a ich dcérou. Súd je povinný vyhodnotiť aj efektívnosť uplatneného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a teda či navrhovateľmi uplatnený nárok bude dostatočne efektívny na ochranu ich tvrdených práv, ktoré mali byť odporcom narušené. Súd vyhodnotí aj to, či nariadeným neodkladným opatrením sa nevytvorí nenávratný stav, či v prípade vyhovenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dôjde k obmedzeniu práv odporcu proporcionálne vo vzťahu k chráneným návrhom navrhovateľom a či nie je možné dosiahnuť cieľ iným, spôsobom, a to zabezpečovacím opatrením.

Súd pri dokazovaní vychádza z procesu osvedčovania, teda spravdepodobnosti tvrdených nárokov navrhovateľov, kde navrhovatelia sú povinní tento svoj nárok osvedčiť už v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Navrhovatelia tvrdili osvedčenie svojho nároku predložením nielen skutkových tvrdení, ale aj predložením zápisnice od orgánov činných v trestnom konaní, kde súd pri vyhodnocovaní tohto dôkazu a tvrdení navrhovateľov v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemusí dodržiavať formalizované postupy pri vykonávaní klasického dokazovania, stačí, že osvedčované skutočnosti dôležité pre rozhodnutie spĺňajú atribút vysokej pravdepodobnosti. Z hľadiska vysokej procesnej a

hmotnoprávnej pravdepodobnosti uplatneného nároku je potom návrh na nariadenie neodkladného opatrenia dôvodný.

10. Prvoinštančný súd pri hodnotení návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia týmto spôsobom nepostupoval a jeho rozhodnutie vychádzalo nielen z nedostatočne zistených skutkových okolností, ale aj z nesprávneho právneho posúdenia veci s tým, že prvoinštančný súd sa predmetom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, kde navrhovatelia žiadajú od súdu poskytnúť ochranu svojich tvrdených práv vôbec nezaoberal. Preto odvolací súd napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu podľa § 389 ods. 1, písm. b/ a c/ CSP zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Bude úlohou prvoinštančného súdu zistiť mieru osvedčenia uplatneného nároku navrhovateľov, zistiť, či tvrdené okolnosti sú postačujúce a pravdepodobné pre poskytnutie ochrany formou neodkladného opatrenia, resp. či nepostačuje vydanie zabezpečovacieho opatrenia. Prvoinštančný súd vyhodnotí, či rozhodnutím v tejto veci postačuje zabezpečiť ochranu práv navrhovateľov, resp. či je nevyhnutné poučiť navrhovateľov, resp. odporcu o možnosti podať návrh na začatie konania vo veci samej. Svoje rozhodnutie odôvodní podľa právneho názoru odvolacieho súdu. Prvoinštančný súd rozhodne aj o trovách celého konania.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.